
A 100 ÉVE SZÜLETETT PALLAGI JÁNOS ÉS SZÜCS MIHÁLY HEGEDŰMŰVÉSZEK EMLÉKÉRE

I.

PALLAGI JÁNOS

(Budapest, 1922. október 3. – 2013. október 18.)

Liszt Ferenc-díjas hegedűművész-tanár

Pallagi János

Tanulmányait a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hegedű szakán 1940 és 1946 között Zathureczky Ede növendéke volt. 1946-tól 1965-ig először a győri, majd a budapesti konzervatóriumokban tanított. 1977-től a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola tanára volt, de 1972 és 1982 között Ausztriában is tanított (Internationale Kammermusiktagung Raumberg). 1971-től 1980-ig a Magyar Állami Hangversenyzenekar koncertmestere volt. Nyugdíjba vonulása után ugyanezt a feladatot látta el a Mátyás templom zenekaránál. Gyakran lépett fel szonáta- és kamaraesteken is: állandó kamarapartner volt Tátrai Vilmos és Banda Ede. Sírja Budapesten, a Farkasréti temetőben található.

Pallagi János, Bodonyi István és Vermes Mária

GÁBOR JÓZSEF ZONGORAMŰVÉSZ-TANÁR NEKROLÓGJA
ELHANGZOTT 2013. NOVEMBER 8-ÁN, PALLAGI JÁNOS BÚCSÚZTATÁSÁN A
FARKASRÉTI TEMETŐ MAKOVECZ TERMÉBEN.

„Mily rövid az élet!...
Mint hullócsillag futása,
Mely földünk körébe jutva,
Lángra gyúl és tűz-barázdát
Írva elszalad, gyorsabban
Mint egyet pillantanál,
Útja honnan jött? hová visz?...
Míg sötét volt, s újra az lesz,
A világűr végtelenjén
Hol bolyongott? és hová fog?..
Ki tudná megmondani!
Míg tündöklött, addig élt.

Az 1922. esztendő egyik kora őszi napján, október 3-án megszületett Pallagi János.

Csaknem egy évszázadot élt meg a rá annyira jellemző szelíd rácsodálkozással; a szomorú, sőt a tragikus időkben is békés krónikásaként az emberi gyarlóságnak.

Zathureczky Ede műhelyében ért jelentős művésszé, sokoldalú muzsikussá. Hiszen a szóló és kamarajáték mellett előbb Győrben, majd többszöri unszólásra/mondván: „még nem vagyok elég érett ehhez”/ a Magyar Állami Hangversenyzenekar élén lett koncertmester!

És szívyszerelme mindvégig mindeközben a tanítás! Pallagi János vérbeli pedagógus volt, igazi pedagógus, aki tanítványait nemcsak a muzsikás szakmára készítette föl, hanem a minél nemesebb és teljesebb életre is! Természetes, hogy gyermekei is-ezt a példát látva maguk előtt-odaadó, nagyszerű pedagógusok lettek!

Vajon mire gondolhatott az annyira szeretett sétái alatt? Sétálni ugyanis egymaga is és tanítványaival is nagyon szeretett! Talán akkor, ott, séta közben gondolhatta ki, hogy kinek hogyan segíthet, kinek mit adhat! Adni szeretett ugyanis, kapni csak akkor, ha azt, amit kapott, másokkal megoszthatta!

Társa volt a zene és ebben partnerekre talált a muzsikustársakban: így: A nagyszerű Wehner Tiborban, akivel rendszeresen adtak szonátaesteket, olykor trióvá kiegészülve a nem kevésbé kiváló Banda Edével.

Utolsó szonátaestjét vele játszhattam. A Beethoven-, Schubert-, Járdányi szonáták emléke 17 év elteltével is élénken él bennem. A Régi ZAK pódiumán együtt muzsikálni Pallagi Jánossal életem egyik nagy ajándéka volt és maradt!

Semmi sem állt tőle távolabb, mint az emésztő emberi hiúság. Sajátos, utánozhatatlan humora feloldotta az emberi hiúság, a gyarlóságok lerakódott sarát, az ő közelségében, az ő aurájában egyszerűen szebb lett az élet! Úgy szerette az embereket, ahogyan Őt szerette Isten! Isten, aki egy szomorú őszi napon október 18-án magához szólította, hogy a test terhét levette tudja továbbra is nekünk ajándékozni mérhetetlen szeretetét, úgy ahogyan eddig is tette. Minden szavával, hegedűje hangjával, a családjának és tanítványainak ajándékozott életével...

1922 októberében egy olyan ember született a Földre, aki csaknem egy évszázadot végig élve a maga módján, a maga Istentől kapott erejével jobbra próbálta formálni a világot.

2013 októberében egy olyan ember távozott el közülünk, aki Isten adta erejével segített nekünk elviselni a fájdalmat, amit elvesztése okoz!

Igen, ő segít onnan, valahonnan nekünk elfogadni, hogy Vele ezentúl más módon, más dimenzióban beszélgethetünk! Hogy ismét Arany János szavaival elmondhassa nekünk:

Mély homályban, éjfél tájban,
Kis fény is ha nagynak
tetszik,
Hogy a föld körén bolyongtam
Egy barázdát én is vontam
Az
emberek ráveték
Pillantásukat egy percig,
S egy tudós tán
megfigyelt
És lapjára, sok százjelhez
- Ahogy csillagfutást felvesz-
Könnyed, vékony karcolással
Rólam is tőn némi jelt,

Mire reggel ő sem ismer;
S összevétí annyi mással
A jövődő nemzedék,
Mely se' kérdi tán. 'se'tudja,
Nem is igen lesz rá gondja
Hogy itt éltem s a tömegben
Én is lantot pengeték

PALLAGI JÁNOS FELVÉTELEIBŐL ÉS EMB KOTTA KÖZREADÁSAIBÓL

De profundis - szopránhangra és két hegedűre / for soprano and two violins

Molnár Ágnes és Pallagi János (hegedű), Pászthy Júlia (ének)

Ravel: a-moll zongoratrió (1914) I-II. (13:22)

Pallagi János (hegedű), Banda Ede (gordonka) és Ábrahám Mariann (zongora)
(A hangversenyen készült felvétel technikai minősége gyenge)

Borgulya András: Hegedűduók

Pallagi Jánosnak ajánlva

Pallagi Jánosnak

Violinduos — Violin Duos — Hegedűduók

I

Grüblei — Brooding — Tépeldés

BORGULYA András

Andante ♩ = 60 ca

7

13

19 string.)
sempre
f marc. sempre

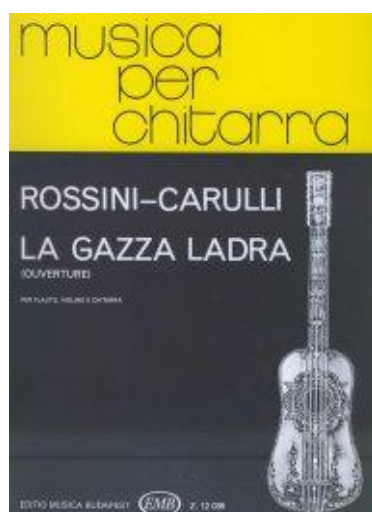
26

Közreadta: Nagy Olivér, Pallagi János

Közreadta: Pallagi János (1991)

Közreadta: Benkő Dániel, Pallagi János (1981)

Trascrizione di
Ferdinando Carulli
(1770—1841)

A musical score snippet featuring three staves. The top staff is labeled "Flauto" and contains whole notes. The second staff is labeled "Violino" and also contains whole notes. The third staff is labeled "Chitarra" and features a complex rhythmic pattern of eighth notes, starting with a forte (*f*) dynamic marking. A large, semi-transparent watermark reading "EMB" is centered over the bottom two staves.

The musical score for 'The Rose Tree' is presented in three staves. The top two staves are for the vocal parts, and the bottom staff is for the piano accompaniment. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 4/4. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings like 'tr' (trill) and 'f' (forte).

9

12

15

19

Közreadta: Pallagi János

Le cygne

Edited by János Pallagi

Adagio

Camille Saint-Saëns
(1835–1921)

© 1991 by Editio Musica Budapest Zeneműkiadó

Z. 13.725

9 3

11

13

15

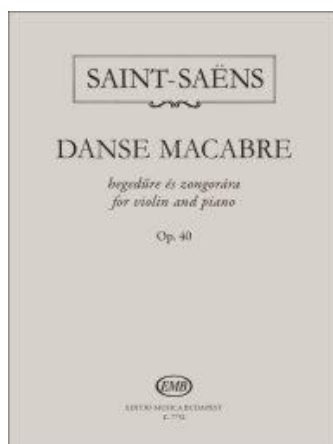
17

p

pp

The image shows a page of a musical score for 'Danse Macabre' by Saint-Saëns. It contains measures 9 through 17. The score is written for violin and piano. The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 3/4. The music features a prominent piano accompaniment with a repeating eighth-note pattern in the right hand and a more active bass line. The violin part has long, flowing lines with some rests. Dynamics include piano (*p*) and pianissimo (*pp*). A large, faint watermark 'EMB' is visible across the center of the page.

Z. 13 725

Közreadta: Pallagi János

-

Az alapfokú művészetoktatás tantervi programjában szereplő EMB kiadvány hegedűszólamát PALLAGI János, a continuót pedig a közreadó KALMÁR László készítette 1981-ben.

Szerkesztette: Nagy Olivér, Pallagi János (1983)

1
Sonata in do minore

Antonio Vivaldi
(1678—1741)

Hrsg. von Olivér Nagy und János Pallagi

RV 6

[Largo]

Violino

Con-
tinuo

f

3

6

9

12

II.

SZÚCS MIHÁLY

(Debrecen, 1922. október 22. – Budapest, 1990. június 20.)

Kossuth-díjas hegedűművész, egyetemi tanár

Az 1946-ban alapított Tátrai-vonósnégyesnek 1954 és 1968 között volt a második hegedűse. 1958-ban az együttessel a Kossuth-díj II. fokozatát kapta. Idősebb korában a Zeneakadémián tanított. Tanítványai voltak többek között: Szecsódi Ferenc (hegedűművész, egyetemi -és főiskolai oktató) és Nagy Béla (koncertmester, a Magyar Állami Operaház zenekari művésze).

A Tátrai-vonósnégyes második hegedűseként 1958-ban kapta meg a Kossuth-díj II. fokozatát. A díjat társaival, Banda Edével, Iványi Józseffel és az alapító Tátrai Vilmostal együtt vehette át.

A Tátrai Vonósnégyes (b-j): Tátrai Vilmos és Szűcs Mihály hegedűművészek, Banda Ede gordonkaművész és Iványi József brácsaművész
(MTI Fotó: Sziklai Dezső, 1958.II.26.)

SZÜCS MIHÁLY HUNGAROTONNÁL MEGJELENT FELVÉTELEIBŐL

[String Quartet No.1 in E flat major \(Hob.III:31\) : I. Allegro moderato \(7:22\)](#)

[String Quartet No.1 in E flat major \(Hob.III:31\) : II. Menuetto \(Allegretto\) \(3:51\)](#)

[String Quartet No.1 in E flat major \(Hob.III:31\) : III. Affettuoso e sostenuto \(6:31\)](#)

[String Quartet No.1 in E flat major \(Hob.III:31\) : IV. Finale \(Presto\) \(4:07\)](#)

[String Quartet No.2 in C major \(Hob.III:32\) : I. Moderato \(7:07\)](#)

[String Quartet No.2 in C major \(Hob.III:32\) : II. Adagio - Cantabile \(6:33\)](#)

[String Quartet No.2 in C major \(Hob.III:32\) : III. \(attacca:\) Menuetto \(Allegretto\) \(3:48\)](#)

[String Quartet No.2 in C major \(Hob.III:32\) : IV. Fuga a 4 sogetti \(Allegro\) \(4:08\)](#)

[String Quartet No.3 in G minor \(Hob.III:33\) : I. Allegro con spirito \(5:42\)](#)

[String Quartet No.3 in G minor \(Hob.III:33\) : II. Menuetto \(Allegretto\) \(4:38\)](#)

[String Quartet No.3 in G minor \(Hob.III:33\) : III. Poco Adagio \(7:25\)](#)

[No.3 in G minor \(Hob.III:33\) : IV. Allegro molto \(5:37\)](#)

[String Quartet No.4 in D major \(Hob.III:34\) : I. Allegro di molto \(7:20\)](#)

[String Quartet No.4 in D major \(Hob.III:34\) : II. Un poco Adagio e affettuoso \(10:05\)](#)

String Quartet No.4 in D major (Hob.III:34) : III. Menuetto (Allegretto alla Zingaresse)
(1:53)

String Quartet No.4 in D major (Hob.III:34) : IV. Finale (Presto e scherzando) (4:39)

String Quartet No.5 in F minor (Hob.III:35) : I. Moderato (8:07)

String Quartet No.5 in F minor (Hob.III:35) : II. Menuetto (4:36)

String Quartet No.3 in G minor (Hob.III:33) : III. Poco Adagio (7:25)

String Quartet No.5 in F minor (Hob.III:35) : IV. Fuga a 2 sogetti (2:55)

String Quartet No.6 in A major (Hob.III:36) : I. Allegro di molto e scherzando (5:45)

String Quartet No.6 in A major (Hob.III:36) : II. Adagio (Cantabile) (5:32)

String Quartet No.6 in A major (Hob.III:36) : III. Menuetto (Allegretto) (2:04)

String Quartet No.6 in A major (Hob.III:36) : IV. Fuga a 3 sogetti (Allegro) (3:13)

(Tátrai Vonósnégyes: Tátrai Vilmos- I. hegedű, Szűcs Mihály -II. hegedű, Konrád György –
brácsa, Banda Ede-cselló)

© 1987 HUNGAROTON RECORDS LTD.

Contrasts Sz. 111: I. Recruiting dance, moderato, ben ritmato (5:33)

Contrasts Sz. 111: II. Relaxation, Lento (5:00)

Kontrasztok - hegedűre, klarinétra és zongorára (1938) Sz. 111 III. Sebes (7:06)

Kontrasztok - hegedűre, klarinétra és zongorára (1938) Sz. 111 I. Verbunkos (5:36)

Szűcs Mihály (hegedű), Tusa Erzsébet zongora és Kovács Béla (klarinét) (1982)

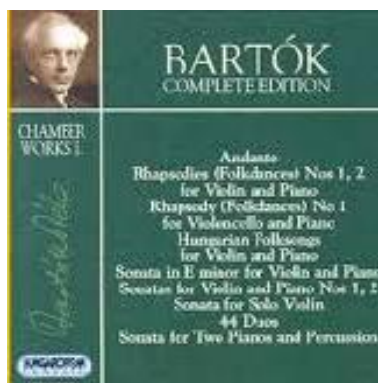
Quintett for Piano and Strings DD 77: I. Andante - Allegro (12:00)

Quintett for Piano and Strings DD 77: II. Vivace (Scherzando) (7:59)

Quintett for Piano and Strings DD 77: III. Adagio (10:45)

Quintett for Piano and Strings DD 77: IV. Poco a poco piu vivace (7:36)

(Szabó Csilla és a Tátrai vonósnégyes: Tátrai Vilmos - I. hegedű, Szűcs Mihály - II. hegedű, Konrád György - brácsa, Banda Ede - cselló) (1989)

44 duó két hegedűre: Katonanóta / Burleszk / Menetelő nóta (3:41)

44 duó két hegedűre: "ugyan édes komámasszony" / Sánta tánc / Bánkódás /.. 8:00)

44 duó két hegedűre: Máramarosi tánc / Aratáskor / Számláló nóta / Rutén kolomejka /... (6:32)

44 duó két hegedűre: Scherzo / Arab dal / Pizzicato / Erdélyi tánc (5:21)

(Szűcs Mihály és Wanda Wilkomirska-hegedű) (2000)

III.

VÁRNAI PÉTER

zenetörténész és -kritikus, karmester, szerkesztő
(Budapest, 1922. július 10. – Budapest, 1992. január 31.)

A Berzsenyi Dániel Gimnáziumban érettségizett. 1940 és 1947 között a Nemzeti Zenedében tanult (zeneszerzés: Hammerschlag János, Szervánszky Endre, karmesterképző: Ferencsik János). A második világháború idején a Mauthauseni koncentrációs táborba deportálták.

1945-től 1950-ig a Magyar Rádióban dolgozott különböző beosztásokban. Rendszeresen vezényelte a Rádiózenekart is. 1948 decemberében az intézményben elsőként megalakult két brigád közül a zenei rendezőké tagja lett.

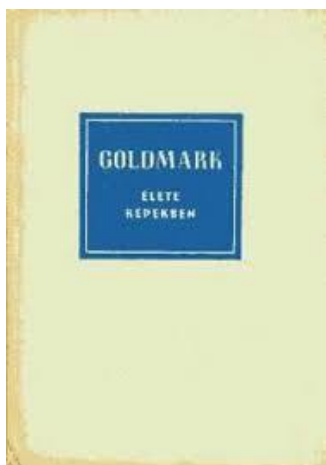
1951-ben a Szegedi Szimfonikus Zenekart vezényelte, a következő két évben a Híradó- és Dokumentumfilmgyár zenei vezetője. 1952 és 1954 között a Madách Színház karmestere.

1956-ban került szerkesztőként a Zeneműkiadóhoz, ahol 1982-es nyugdíjazásáig dolgozott. Itt nem csak zenetörténettel foglalkozott, de szakkönyveket is fordított.

1968-tól a *Magyar Hírlap* állandó zenekritikusa is volt.

Számos bel- és külföldi lexikonba, szaklapba dolgozott be.

Művei¹

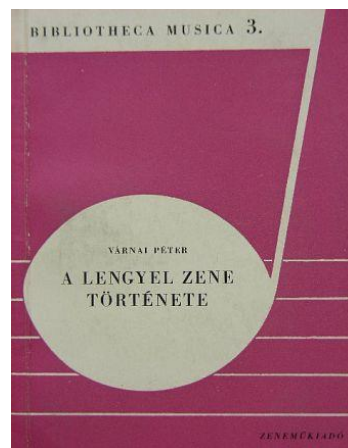

Goldmark Károly élete képekben. 1957

¹ (Ha másképp nincs jelölve, a megjelenés helye: Budapest, kiadó: Editio Musica Budapest Zeneműkiadó)

Heinrich Schütz. Gondolat, 1959

A lengyel zene története, 1959

Bánk bán az operaszínpadon. Operadramaturgiai tanulmány. [Vámosi Nagy Istvánnal,](#) 1960

Bánk az operaszínpadon, 1960

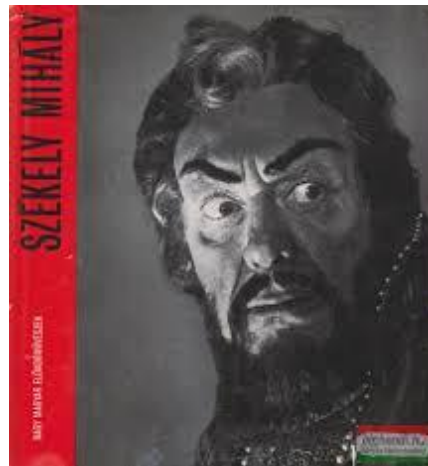
Tardos Béla, 1966

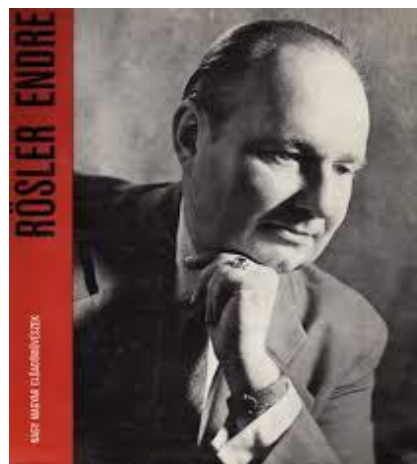
Maros Rudolf, 1967

Székely Endre, 1967

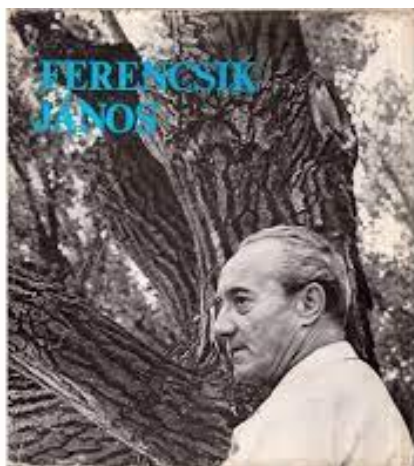

Székely Mihály, 1967 (2. kiad. 1969)

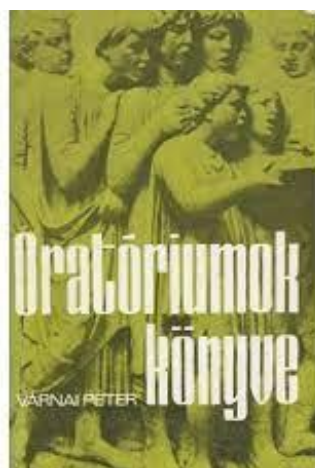

Rösler Endre, 1969

Várnai Péter: [Rösler Endre](#)

Ferencsik János, 1972

Oratóriumok könyve, 1972 (2., bőv. kiad. 1983)

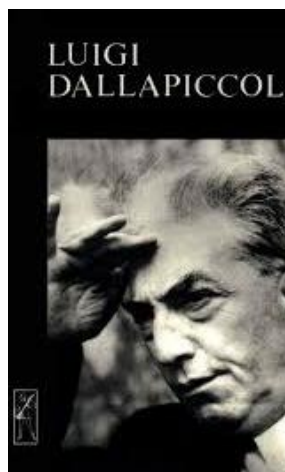
Velece, 1974

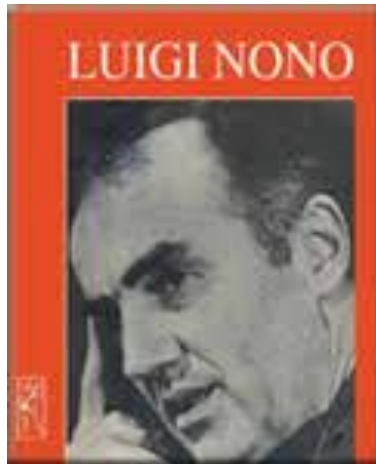
Operalexikon, 1975 [ISBN 9633301076](#)

Verdi Magyarországon, 1975 [ISBN 9633301106](#) (eredetileg olaszul folytatásokban
Parmában: 1962, 1969, 1973)

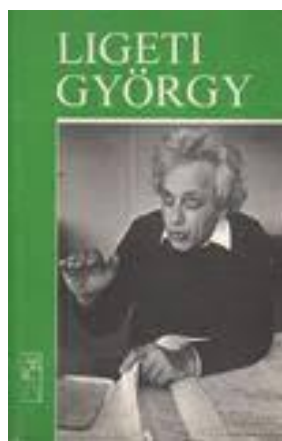
Beszélgetések Luigi Dallapiccolával, 1977

Beszélgetések Luigi Nonóval, 1978

Verdi operakalauz, 1978 [ISBN 9633302609](https://www.isbn-international.org/details/9633302609)

Beszélgetések Ligeti Györggyel, 1979

Miért szép századunk operája? Szerkesztő és társíró, Gondolat, 1979